

чыць, што студэнты пры вывучэнні адпаведнага раздзела павінны ведаць структуру інфармацыйных рэсурсаў грамадства; засвоіць алгарытм пошуку дакументнай інфармацыі ў традыцыйных і электронных інфармацыйна-пошукавых сістэмах; умець самастойна працаваць з рознымі крыніцамі інфармацыі; вызначаць змест дакумента пры беглым яго праглядзе, адбіраць неабходную інфармацыю; арганізоўваць і весці асабістыя картатэкі і базы даных.

Грышкевіч Н.П., дацэнт

ВЫКАРЫСТАННЕ КАМП'ЮТЭРНЫХ ТЭХНАЛОГІЙ У НАВУЧАЛЬНЫМ ПРАЦЭСЕ

Сучасны перыяд развіцця нашага грамадства можна назваць перыядам інфармацыйных тэхналогій. Наша грамадства пераўтвараецца ў так званае інфармацыйнае грамадства. Вялікую ролю ў працэсе гэтага пераўтварэння адыгрывае адукацыя.

Інфармацыйныя тэхналогіі не з'яўляюцца чарадзейнай палачкай. Яны садзейнічаюць абнаўленню адукацыі, але выконваюць ролю дапаможнага сродку навучання. Выкарыстоўваючы новыя тэхналогіі, не трэба іх ідэалізаваць і адначасова нельга недаацэньваць.

Мы павінны выкарыстоўваць іх, па-першае, таму, што, яны маюць вельмі рэальныя адукацыйныя магчымасці. Па-другое, таму што нам неабходна рыхтаваць маладых людзей да жыцця, у якім роля новых тэхналогій будзе ўзрастаць.

Характэрнай асаблівасцю сучаснага стану вышэйшай адукацыі з'яўляецца рост патрэбнасці ў індывідуалізаваным вывучэнні замежных моў. Вялікую ролю ў гэтым можа адыграць

камп'ютэрнае навучанне. Выкарыстанне камп'ютэраў у навучальным працэсе з'яўляецца эфектыўным сродкам актывізацыі пазнавальнай дзейнасці студэнтаў, таму што камп'ютэры садзейнічаюць больш трываламу фарміраванню навыкаў і развіццю ўменняў валодання іншамойнай дзейнасцю з улікам псіхафізіялагічных асаблівасцей студэнтаў.

На наш погляд, выкарыстанне камп'ютэрнага навучання з'яўляецца станоўчым псіхалагічным фактарам у навучэнні замежных моў. Яно дазваляе павышаць матывацыю ў працэсе навучання.

Камп'ютэр у залежнасці ад выконваемых ім дыдактычных функцый можа выступаць як:

- імітатар дзейнасці выкладчыка (прэзентацыя вучэбнага матэрыялу, мадэліраванне камунікатыўных сітуацый, кантроль і інш.);

- трэнажор для фарміравання іншамойных навыкаў і ўменняў;

- электронны даведнік;

- тэкставы рэдактар;

- партнёра ў дыялогах і гульнях.

Вучэбныя камп'ютэрныя праграмы можна класіфікаваць у залежнасці ад іх прызначэння і характару заняткаў. Яны могуць выкарыстоўвацца для індывідуальнага, парнага і групавога навучання.

У залежнасці ад характару вучэбных заняткаў праграмы дзеляцца на:

- дэманстрацыйныя, якія раскрываюць на тым ці іншым ўзроўні спецыфіку значэння і выкарыстання моўнага матэрыялу;

- трэніровачныя;

- кантралюючыя;

- навучальныя, якія пачынаюцца з тлумачэння вучэбнага матэрыялу і суправаджаюцца трэніровачнымі практыкаваннямі.

Даныя праграмы павінны мець рэжым дыягностыкі памылак і кансультацый;

- даведачна-пошукавыя;
- моўныя гульні.

Эфектыўныя камп'ютэрныя праграмы, на наш погляд, павінны адпавядаць наступным патрабаванням:

- забяспечваць свядомыя і актыўныя дзеянні студэнтаў;
- суадносіцца з праграмай, ўзроўнем падрыхтоўкі і ўзроставымі асаблівасцямі студэнтаў;
- прыстасоўваць праграмы да індывідуальных здольнасцей навучэнцаў;
- забяспечваць зваротную сувязь.

Праблема ўзаемадзеяння навучэнца і камп'ютэра выклікае вялікую цікавасць, хаця адначасова з'яўляецца вельмі спрэчнай. Існуе такая думка, што выкарыстанне камп'ютэраў вядзе да адмірання школы, ВНУ як грамадскіх інстытутаў, таму што праграмы, закладзеныя ў памяць машыны, распрацаваны вельмі кваліфікавана, з вялікім веданнем прадмета і дазваляюць ўлічваць псіхалагічныя магчымасці навучэнцаў.

Трэба адзначыць, што ў час стажыроўкі ў Вялікабрытаніі мы вывучалі вопыт выкарыстання камп'ютэраў ў вывучэнні замежных моў. Вынікі вывучэння гэтых праблем, а таксама наш асабісты вопыт сведчаць аб тым, што работа з камп'ютэрамі дае задавальненне толькі спачатку, калі прысутнічае элемент навізны, незвычайнасці, займальнасці. Справа ў тым, што працэс навучання не можа рэалізоўвацца працяглы час без інтэлектуальнага кантакту паміж выкладчыкам і студэнтам. На кароткі час неабходныя матывы для вывучэння могуць стварыць навізна і займальнасць выкладання матэрыялу з дапамогай камп'ютэра. Але доўгі час нельга падтрымліваць матывы навучэння гэтымі сродкамі, таму што матывацыя навучання ствараецца не толькі ў працэсе зносін студэнта і выкладчыка, а таксама ў працэсе

камунікацыі з іншымі навучэнцамі. У гэтым якраз выяўляецца грамадская сутнасць чалавека. Чалавеку неабходна атрымліваць не толькі веды, яму цікава таксама грамадская ацэнка сваёй дзейнасці ў працэсе набыцця ведаў.

Мы лічым, што выкарыстанне сістэмы студэнт -- камп'ютэр апраўдана толькі як дапаможны сродак навучання. І гэты сродак эфектыўны толькі на пэўных этапах засваення і замацавання вучэбнага матэрыялу. Адначасова заўважым, што выкарыстанне камп'ютэра можа быць эфектыўным для аптымізацыі кантролю, самакантролю засвоснай інфармацыі.

Зязюля А.Р., дацэнт

ВЫКЛАДАННЕ АСНОЎ ПРЫКЛАДНЫХ МАТЭМАТЫЧНЫХ МЕТАДАЎ ДЛЯ СТУДЭНТАЎ ГУМАНІТАРНАГА ПРОФІЛЮ

Вывучэнне асноў прыкладной матэматыкі з'яўляецца адным з найбольш важных накірункаў падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў бібліятэчнай справы, здольных эфектыўна ўкараняць і выкарыстоўваць у сваёй рабоце сучасныя інфармацыйныя тэхналогіі на базе камп'ютэрных сродкаў апрацоўкі інфармацыі і камунікацый.

Асноўнымі задачамі курса прыкладной матэматыкі ў межах спецыяльнасці «бібліятэказнаўства і бібліяграфія» з'яўляюцца:

— вывучэнне матэматычнага апарату, які неабходны для вядзення бібліятэчнага ўліку і правядзення даследаванняў у традыцыйных і аўтаматызаваных бібліятэчна-інфармацыйных сістэмах;